

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki adta önmagát a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Kezdő ének: 166-ik énekünk összes versszaka:

1. Urunk Jézus, fordulj hozzánk, Szent Lelkedet ma töltsd ki ránk, Kegyelmeddel minket segélj, Az egy Igazságra vezérlj!
2. Nyisd meg szánkat hál'adásra, Készítsd szívünk buzgóságra, Hitünk s értelmünk neveljed, Neved velünk ismertessed.
3. Míglen éneklünk mennyégben: Szent, szent, szent az erős Isten, És színről-színre láthatunk, A fényességben vígadunk.
4. Dicsőség Atya Istennek, Fiúnak és Szentléleknek: A dicső Szentháromságnak Mindenek áldást mondjanak!

Előíma: Mennyei, jó Atyánk, kegyelmes Istenünk! Hálatelt szívvel állunk meg előtted ma is, megköszönve, hogy alkalmat adsz az elcsendesedésre! Szemeid Urunk áttekintik az egész földet és megmutatod erődöt mindazoknak, akik Tiéid. Tudjuk, hogy azoknak, akik Téged szeretnek, minden a javukra van és ez oly megnyugtató a számunkra. Köszönjük Istenünk, hogy nap mint nap gondot viselsz rólunk, s megőrzöd egészségünket.

Kérünk, bocsásd meg nekünk, hogy ebben a betegséggel teli világban hajlamosak vagyunk csak a testi, fizikai egészségünkre figyelni, és megfeledkezünk a lelki egészség fontosságáról. Urunk, taníts minket, hogy megérthessük, mennyire fontos a Te szavad, amellyel a helyes úton vezetsz bennünket, a Szentlélek által. Csendesítsd el most szíveinket, hogy ebben a csendben meghallhassuk a Te bátorításodat. Hallgass meg minket, nem a mi érdemünkért, hanem a Jézus Krisztus érdeméért! Ámen

„Neki nincs szüksége arra, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb saját bűneikért mutassanak be áldozatot, azután a nép bűneiért. Ugyanis ezt egyszer s mindenkorra megcselekedte, amikor önmagát adta áldozatul.” (Zsidó 7,27)

Beidéztek minket egy bírósági tárgyalásra. Nem vagyunk könnyű helyzetben, mert a bűneink miatt a Bíró elé kell járulni. Nincs semmilyen mentségünk, mindnyájan tudjuk, hogy milyen ítélet vár ránk. Így voltunk reménytelen állapotban, amikor is Valaki más jelent meg a bíróságon helyettünk, ellene folytatták az eljárást. A Közbenjáró ellen.

Pedig milyen sokáig más volt a helyzet, mennyi ideig a főpapoknak kellett bemutatni az áldozatot, azzal a reménnyel, hogy a bűnök így rendezve lesznek, helyettes áldozat lesz, de ez nem volt tökéletes, hiszen napról napra kellett tenni, a vér folyt és folyt, de a szív nem feltétlenül lett tiszta tőle.

Jézus azonban egyszeri áldozatot mutatott be értünk elveszett bárányokért, Ő maga lett a levágásra váró Bárány. De nem zúgolódott, mint a bárány nyírói előtt. Megverték, megostorozták és meggyilkolták. Hogy miért? Helyettünk. Magára vállalta az általunk elkövetett bűnöket, és bizony, **bizony helyettünk volt a vádlottak padján, hogy felettünk soha többé ne legyen ítélet.**

Nem kell más tennünk, mint kérni az Atyát, hogy fogadjon el bennünket Jézusért. Ekkor megtörténik az, ami a legnagyobb kegyelem, az ítélet Jézuson, s rajtunk az irgalom. Akkor miért vagyunk még mindig a tárgyalóteremben? Az ügyünk le van zárva, és ki van hirdetve az ítélet. Persze sajnos nap, mint nap elbukunk, vétkezünk, de Krisztus megtisztít bennünket. *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.*

A napi bűnvallás így igen fontos, de van kegyelem, mert Isten megbocsátja bűneinket, s megtisztít bennünket. Azonban ezt a kegyelmet, el is kell fogadni, mert különben úgy gondoljuk, hogy a vétkeink miatt ki leszünk zárva, s a bírósági tárgyalás örök halált hoz nekünk, de ne féljünk, mert Isten nem zárja ki az övéit a kegyelemből. Csak elbeszélget velünk a helyes ösvényről.

Mert Ő ezt egyszer s mindenkorra megcselekedte, amikor önmagát adta áldozatul. Nem kell naponta áldozat, nem kell naponta járjunk a tárgyalásra, mert nem lebeg már felettünk az ítélet, mint Damoklész kardja, hiszen örökké érvényes ránk az Ő áldozata.

A beidéző levelünk is oda lett szögezve *„Eltörölte a követelésével minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.”* Vége a tárgyalásunknak, ne az ítélet, hanem a kegyelem tükrében lássuk magunkat, s éljünk ebben a krisztusi szabadságban, odaszentelve az életünket hálából Krisztusnak!

Utóima: Örökkévaló és mindenható Atyánk! Köszönjük, hogy ma is szóltál hozzánk. Kérünk taníts minket, hogy ne csak hallgatói és olvasói legyünk a Te beszédednek, hanem megcselekvői is. Köszönjük, hogy elküldted a Bárányt, hogy az Ő vérén át bátran léphessünk Hozzád. Fogadj el minket Istenünk, hogy megtörténhessen a legnagyobb kegyelem, Rajta az ítélet, rajtunk pedig az irgalom. Istenünk, kérünk világosítsd meg utunkat, hogy mindig lássuk meg a szolgálat lehetőségét, amellyel Téged dicsőíthetünk. Köszönjük, hogy vigyázol ránk életünk minden napján! Kérünk, légy a betegekkel, árvákkal, szükségét szenvedőkkel. Maradj velünk, Jézus Krisztus érdeméért. Ámen!

Az Úrtól tanult imádság: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Záró ének: 225 énekünk 1. 7. 8. verse

1. Nagy hálát adjunk az Atya Istennek, Mennynek és földnek szent Teremtőjének, Oltalmazónknak, kegyes éltetőnknek, Gondviselőnknek.

7. Adj igaz hitet a te szent Fiadban, És jó életet minden utainkban; És Szentlelkeddel vigy be hajlékomba, A boldogságba.

8. Dicsőség néked mennyben, örök Isten, Ki dicsértetel a te szent igédben, Krisztus Jézusban, mi idvezítőnkben, És Szentléleken.

Áldás: „És éljetez szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándéku, az Istennek kedves illatként.” (Ef 5,2)